

Đấng Tam Nhất Thần thượng, Linh Jesus và vương quốc Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Công. 1:3; 2:32-36; 8:12; 14:22; 16:6-7; 20:28; 28:23, 31

- I. Như Đấng Tam Nhất Thần thượng là bộ khung cho toàn bộ Tân Ước, thì Đấng Tam Nhất Thần thượng cũng là cấu trúc của sách Công vụ các Sứ đồ; từng chương trong sách Công vụ các Sứ đồ mặc khải sự vận hành của Đấng Tam Nhất Thần thượng để thực hiện gia tộc Tân Ước của Đức Chúa Trời—1:1-2, 4-5, 8, 11, 21; 2:4, 17-18, 21-24, 27, 31-33, 36, 38; 13:2, 4, 7, 9-10, 12, 16, 23, 30, 33-39, 49-50, 52; 28:15, 23, 25, 31:**
- A. Đức Chúa Trời Tam Nhất—Cha, Con và Linh—hoàn toàn liên quan đến sự thăng thiên của Con và sự đổ ra của Linh—2:32-36:
1. Con đã thăng thiên, Cha đã tôn cao Ngài, và Linh đã được đổ ra—Lu. 24:51; Phil. 2:9; Công. 1:9-11; 2:32-36.
 2. Cả Cha, Con và Linh đều được bao gồm trong sự đổ ra của Linh là sự tổng kết của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-quá-tiến-trình—c. 33; Gi. 7:37-39; Phil. 1:19.
- B. Trong Công vụ các Sứ đồ 16:6-7, *Thánh Linh* và *Linh Jesus* được dùng hoán đổi cho nhau, khải thị rằng Linh Jesus là Thánh Linh:
1. *Thánh Linh* là danh xưng tổng quát của Linh Đức Chúa Trời trong Tân Ước—Công. 9:17, 31.
 2. Là chiếc bình chứa đựng Đức Chúa Trời Tam Nhất, Phao-lô hoàn toàn được cấu tạo bởi Thánh Linh và Linh Jesus—Êph. 3:14-17; Lu. 1:35; Công. 2:32-36; Phil. 1:19.
 3. Loại công tác mà chúng ta thực hiện cho Chúa tùy thuộc vào loại Linh mà bởi Ngài chúng ta được hướng dẫn, chỉ dẫn, chỉ giáo và cấu tạo; khi Linh bao-hàm-tất-cả này trở nên sự cấu tạo của chúng ta thì công tác của chúng ta sẽ là sự biểu lộ của Linh này—Công. 16:6-7; La. 8:9; Phil. 1:19.
- C. Đức Chúa Trời đã đoạt được Hội thánh “bằng chính huyết Ngài”—Công. 20:28:
1. Đức Chúa Trời đã mua Hội thánh bằng cách trả một giá là “chính huyết Ngài.”
 2. Qua sự nhục hóa, Đức Chúa Trời của chúng ta, Đấng sáng tạo, Đấng đòi đòi, đã được (nguyên văn: trở nên) hoà quyện với con người—Gi. 1:1, 14:
 - a. Kết quả là Ngài không còn chỉ là Đức Chúa Trời—Ngài đã trở nên một Thần-nhân, Đấng có huyết để có thể chết cho chúng ta—1 Gi. 1:7.
 - b. Khi Chúa Jesus, Đấng Thần-nhân, chết trên thập tự giá thì Ngài không chỉ chết với tư cách là con người mà còn là Đức Chúa Trời.
 3. Huyết mà Ngài đã đổ ra không chỉ là huyết của con người Jesus mà còn là huyết của Thần-nhân.
 4. Vì vậy, huyết mà qua đó Đức Chúa Trời đã đoạt được Hội thánh là “chính huyết Ngài”—Công. 20:28.

II. *Linh Jesus* là cách diễn đạt cụ thể về Linh của Đức Chúa Trời và chỉ về Linh của Đấng cứu rỗi nhục hóa, Đấng là Jesus trong nhân tính Ngài, trải qua đời sống làm người và chết trên thập tự giá—16:7:

- A. Trong Linh Jesus, không những có yếu tố thần thượng của Đức Chúa Trời mà còn có yếu tố con người của Jesus và những yếu tố của đời sống làm người cũng như việc Ngài chịu chết—1:3.
- B. Linh Jesus không chỉ là Linh của Đức Chúa Trời với thần tính ở trong Ngài để chúng ta sống đời sống thần thượng, mà còn là Linh của con người Jesus với nhân tính ở trong Ngài để chúng ta sống đời sống làm người đúng đắn và nhẫn chịu những nỗi khổ của đời sống ấy—La. 8:18; 2 Cô. 1:5:
 - 1. Đang khi chịu khổ, Phao-lô cần Linh Jesus vì trong Linh Jesus có yếu tố chịu khổ và sức mạnh chịu khổ để chống trả sự bắt bớ—Côl. 1:24; Công. 9:15-16; 16:7.
 - 2. Ngày nay khi rao giảng phúc âm, chúng ta cũng cần Linh Jesus để đương đầu với sự chống đối và bắt bớ.
- C. Linh Jesus liên quan đến nhiều điều hơn Thánh Linh—cc. 6-7:
 - 1. Thánh Linh chỉ can dự đến sự nhục hóa và sự sinh ra của Chúa Jesus—Lu. 1:35; Mat. 1:18, 20.
 - 2. Linh Jesus can dự đến nhân tính, đời sống làm người, sự chết bao-hàm-tất-cả, sự phục sinh truyền-sự-sống, và sự thắng thiên của Ngài—Công. 1:1-3, 8; 2:23, 32, 36.
- D. Như Linh của Christ là thực tại của Christ thì Linh Jesus cũng là thực tại của Jesus—La. 8:9; Công. 16:7:
 - 1. Nếu chúng ta không có Linh Jesus thì Jesus sẽ không trở nên thật với chúng ta.
 - 2. Jesus trở nên thật với chúng ta vì chúng ta có Linh Jesus là thực tại, sự thực tại hóa, của Jesus—c. 7.

III. *Vương quốc Đức Chúa Trời* là chủ đề chính mà các sứ đồ rao giảng trong sách Công vụ các Sứ đồ—1:3; 8:12; 14:22; 19:8; 20:25; 28:23, 31:

- A. Sự kiện Đấng Christ phục sinh hiện ra với các sứ đồ trong khoảng thời gian bốn mươi ngày và nói với họ “những điều về vương quốc Đức Chúa Trời” hàm ý rằng vương quốc sẽ là chủ đề chính mà các sứ đồ rao giảng trong sứ mệnh sắp đến của họ sau lễ Ngũ tuần—1:3.
- B. Theo Tân Ước, vương quốc Đức Chúa Trời không phải lĩnh vực vật chất, hữu hình; thật ra, vương quốc Đức Chúa Trời là một thân vị, tức chính Chúa Jesus Christ—Lu. 17:20-21.
- C. Các Hội thánh và vương quốc Đức Chúa Trời đi đôi với nhau; các Hội thánh được sản sinh bởi sự truyền bá Đấng Christ phục sinh là vương quốc Đức Chúa Trời trên đất ngày nay—Công. 14:22; 20:25:
 - 1. Đấng Christ phục sinh, Đấng đang truyền bá chính Ngài trong sự thắng thiên, bởi Linh và qua các sứ đồ, là thực tại của vương quốc Đức Chúa Trời; vương quốc Đức Chúa Trời là sự khuếch đại của Ngài—1:8; 8:12:
 - a. Các Hội thánh là sự khuếch đại của Christ, Đấng đã đến để gieo chính Ngài là hạt giống vương quốc Đức Chúa Trời; điều này được khai thị trong các sách Phúc âm—Mác 4:3, 26.

- b. Trong các sách Phúc âm, Christ là hạt giống vương quốc; trong sách Công vụ các Sứ đồ, chúng ta có sự truyền bá hạt giống này để sản sinh các Hội thánh là vương quốc Đức Chúa Trời—8:1, 12; 13:1-4
2. Trong các Hội thánh, chúng ta là sự truyền bá của Christ và sự khuếch đại của Christ, và chúng ta đang mở rộng vương quốc của Đức Chúa Trời—Khải. 1:9, 11.
- D. Vương quốc Đức Chúa Trời là sự lan rộng Đấng Christ là sự sống vào trong những người tin Ngài để hình thành một lĩnh vực mà trong đó Đức Chúa Trời cai trị trong sự sống Ngài—2 Phi. 1:3-11:
 1. Để bước vào vương quốc này, người ta cần phải ăn năn các tội phạm và tin phúc âm hầu cho các tội phạm của họ được tha và họ được Đức Chúa Trời tái sinh để có sự sống thần thượng, là sự sống tương xứng với bản chất thần thượng của vương quốc này—Mác 1:15; Gi. 3:3, 5.
 2. Mọi tín đồ trong Christ có thể dự phần vào vương quốc ấy trong thời đại Hội thánh để vui hưởng Đức Chúa Trời trong sự công chính, hòa bình và vui mừng trong Thánh Linh—La. 14:17.
 3. Vương quốc của Đức Chúa Trời sẽ trở nên vương quốc của Đấng Christ và của Đức Chúa Trời để tín đồ đắc thắng thừa hưởng và vui hưởng trong thời đại vương quốc sắp đến để họ có thể trị vì với Đấng Christ một nghìn năm—1 Cô. 6:9-11; Ga. 5:19-21; Êph. 5:5; Khải. 20:4, 6.
 4. Là vương quốc đời đời, vương quốc của Đức Chúa Trời sẽ là phước hạnh đời đời của sự sống đời đời của Đức Chúa Trời để mọi người được chuộc của Đức Chúa Trời vui hưởng trong trời mới và đất mới đến đời đời—21:1-4; 22:1-5, 14, 17.
- E. Trong Công vụ các Sứ đồ 14:22, Phao-lô nài xin các tín đồ, những người đang tiếp tục trong đức tin, phải nhận thức rằng chúng ta cần phải vào vương quốc Đức Chúa Trời qua nhiều khổ nạn vì cả thế giới đều chống đối việc chúng ta bước vào; bước vào vương quốc Đức Chúa Trời là bước vào sự vui hưởng đầy trọn chính Christ là vương quốc.
- F. Trong Công vụ các Sứ đồ chương 19, chúng ta thấy Sa-tan đang chiến đấu chống lại việc Đức Chúa Trời lan rộng vương quốc Ngài trên đất; chức vụ thắng thế để truyền bá Christ là một cuộc chiến, một trận chiến, vì vương quốc của Đức Chúa Trời—cc. 23-41.
- G. Việc Phao-lô công bố vương quốc Đức Chúa Trời trong Công vụ các Sứ đồ 28:31 là sự truyền bá Đấng Christ phục sinh:
 1. Điều này được chứng minh qua những từ *dạy những điều về Chúa Jesus Christ*, là những điều đi đôi với vương quốc Đức Chúa Trời—c. 23.
 2. Dạy về Christ là lan rộng vương quốc Đức Chúa Trời; vì vậy, vương quốc Đức Chúa Trời thật ra là sự truyền bá Đấng Christ phục sinh—một tiến trình tiếp tục được thực hiện qua các tín đồ ngày nay—c. 31.